

Pag-unawa sa kahandaan sa sakuna sa Vancouver: Mga pananaw ng komunidad

Ulat sa pananaliksik | Ehekutibong Buod

Mga pangunahing tampok

- **Ang pinakakaraniwang nagpapahiwatig na peligro** ay mga lindol at usok ng mabilis na kumakalat na apoy, na sinusundan ng iba pang mga panganib tulad ng matinding init at pagbabaha sa baybayin.
- **Ang pangunahing hadlang sa pagiging handa** ay ang kakulangan ng makukuhang impormasyon.
- **Ang kabatiran ng peligro at antas ng kahandaan ay** iba-iba batay sa kasarian ng mga kalahok, kung saan sila nakatira, ang uri ng pabahay na kanilang tinitirahan, kung sila ay umuupa o nagmamay-ari, at kung sila ay nakaranas ng nakaraang sakuna.
- **Nagpahiwatig ang mga kalahok ng matinding pagnanais para sa** mas maraming pamamaraang nakabatay sa komunidad sa paghahanda; mas malinaw na komunikasyon mula sa mga institusyon; at pinagsama-samang mga estratehiya na nag-uugnay sa indibidwal na pagkilos sa sama-samang suporta upang matugunan ang maraming peligro.

Ang ulat na ito ay nagpapakita ng mga natuklasan mula sa isang magkakahalang-pamamaraang pag-aaral na pinangunahan ng Disaster Resilience Research Network (DRRN) ng University of British Columbia, sa pakikipagtulungan ng City of Vancouver Emergency Management Agency (VEMA). Ang pag-aaral ay pinondohan sa bahagi ng BC Ministry of Emergency Management at Climate Readiness sa pamamagitan ng isang kasunduan sa kontribusyon sa DRRN na nakatuon sa pananaliksik sa katatagan ng kalamidad, na may karagdagang suporta mula sa School of Public Policy and Global Affairs ng UBC. Ginalugad ng aming pananaliksik ang paghahanda at katatagan sa sakuna sa buong Vancouver sa pamamagitan ng mga survey at talakayan ng nakatuong grupo, na naglalayong mas maunawaan kung paano nakikita, nagpaplano, at kumikilos ang mga indibidwal at komunidad batay sa mga panganib ng sakuna sa isang lalong lumalawak at masalimuot na kalagayan ng peligro. Ang mga natuklasan sa pananaliksik ay susuportahan ang gawaing ginagawa ng mga kawani ng Lungsod ng Vancouver upang matugunan ang mga hadlang sa paghahanda sa emerhensiya.

Dalawang pangunahing kasangkapan sa pagsasaliksik ang ginamit: (1) isang pinagsamang survey na binubuo ng isang module na pinangangasiwaan ng Lungsod ng Vancouver na nakatuon sa paghahanda

sa emerhensiya (2,905 tugon) kasama ang isang follow-up na module na pinangangasiwaan ng UBC na nakatuon sa pananaw sa panganib at ang epekto ng naunang karanasan sa sakuna sa pagiging handa (1,743 tugon), at (2) anim na talakayan ng nakatuong grupo na may kabuuang 50 kalahok. Ang mga kasangkapan na ito ay nangalap ng mga pananaw sa pag-unawa sa panganib, mga gawi sa pagiging handa, pagtitiwala sa mga institusyon, at napag-alaman na mga hadlang sa pagiging handa.

Ang mga pangunahing natuklasan ay nagpapahiwatig na ang mga lindol at usok mula sa mabilis na kumakalat na apoy ay ang mga peligro ng pinakamalaking pag-aalala, ngunit maraming mga kalahok ang nagpahayag ng pag-aalala tungkol sa isang malawak na hanay ng mga panganib. Lubos na isinalokal ang pananaw sa panganib at pagiging handa, na hinubog ng mga karanasan sa kapitbahayan, imprastraktura, uri ng pabahay, at nakaraang karanasan sa kalamidad.

78.8% ng mga respondente ay may insurance sa bahay, condo o tenant para sa kanilang tahanan at higit pa sa **68%** ng mga sumasagot ay nagsabi na mayroon silang kahit ilang pang-emergency na supply sa bahay o pera na nakalaan para sa mga emerhensiya. Ang kakulangan ng impormasyon ay lumitaw bilang ang pinaka makabuluhang hadlang sa paghahanda, binanggit ng **29.9%** ng mga respondente sa survey. Itinampok din ng mga kalahok ang mga hamon sa paghahanap ng mga mapagkukunan, pag-unawa sa mga protokol ng emergency, at pagnabiga sa kumplikadong pagmemensahe.

Ang mga resulta ng survey ay nagpakita ng mga pagkakaiba sa maraming demograpikong tagapagpahiwatig (wika, etnisidad, kita, kasarian, pangungupahan, at iba pa). Ang isang detalyadong pagsusuri sa bawat isa sa mga ito ay lampas sa saklaw ng paunang ulat na ito. Gayunpaman, ang mga pagkakaiba ayon sa pagkakakilanlan ng kasarian at pangungupahan sa tirahan ay partikular na kapansin-pansin sa parehong mga resulta ng survey at mga nakatuong grupo. Bagama't natukoy ng lahat ng mga sumasagot ang pangangailangan para sa higit pang impormasyon at binanggit ang mga hadlang sa pananalapi bilang mga pangunahing hadlang, ang mga nakilala bilang mga kababaihan ay mas malamang na mag-ulat ng pakiramdam na labis o hindi sigurado kapag iniisip ang tungkol sa mga sakuna. Ang mga nangungupahan, kung ihahambing sa mga nagmamay-ari ng bahay, ay nagpahayag sa mga talakayan ng nakatuong grupo ng mas higit na kahinaan at limitadong ahensya sa paghahanda ng kanilang mga tahanan. Binigyang-diin din nila ang kahalagahan ng malalakas na network ng komunidad upang mabayaran ang nakikitang kawalan ng kaligtasan sa istruktura. Sinusuportahan ng mga natuklasang ito ang pangangailangan para sa mga patakaran sa paghahanda na nakatuon sa mga pagkakaiba ng kasarian at pangungupahan at pinahusay na kalinawan sa mga responsibilidad ng kasera.

Sa kabila ng mga indibidwal na pagsisikap, maraming kalahok ang nagpahayag ng patuloy na kawalan ng katiyakan at pag-aalinlangan tungkol sa kanilang kakayahang tumugon nang epektibo sa isang kalamidad. Ang panghihina ng loob sa lipunan, pagkabukod, at kawalan ng sama-samang pagkilos ay lalong humadlang sa paghahanda. Lumitaw ang matinding pagnanais para sa patuloy na pagpapatupad ng mga modelong nakabatay sa komunidad para sa paghahanda sa sakuna, mas mahusay na komunikasyon mula sa mga kumikilos sa gobyerno, at pamumuno na nagpapatunay sa mga indibidwal na pagsisikap habang pinapadali ang sama-samang kahandaan.

Sa wakas, ang mga paunang pagmumuni-muni sa pagtitiwala sa panahon ng mga talakayan ng nakatuong grupo ay nagsiwalat ng kakaibang pagkakaiba sa pagitan ng paniniwala sa teknikal na kaalaman ng gobyerno kumpara sa kumpiyansa sa aktwal nitong paghahanda sa emerhensiya at kapasidad sa pagtugon. Ang inaakalang kabiguan na tugunan ang mga patuloy na isyu gaya ng pagiging abot-kaya at pabahay ay bumagsak sa tiwala ng publiko sa mga pagsisikap sa paghahanda na pinamumunuan ng pamahalaan. Ang pananaliksik na ito ay nagpapatibay sa pangangailangan para sa isang mas pantay-pantay, nakabatay sa komunidad, at maramihang-peligro na pamamaraan sa paghahanda sa sakuna, isa na nagbibigay-diin sa magkakaibang karanasan sa buhay, nagbibigay-daan sa sama-samang pagkilos, at tumutugon sa mga kondisyong istruktura na humuhubog sa parehong panganib at katatagan. ■

Tandaan: Ang mga natuklasang ito ay nagpapakita lamang ng mga pananaw ng mga indibidwal na boluntaryong lumahok sa survey at hindi dapat bigyang-kahulugan bilang kinatawan ng mas malawak na populasyon ng lungsod ng Vancouver. Para sa karagdagang detalye, basahin ang buong ulat.

Mga May-akda: Jonathan Eaton, Raahina Somani, Hang Cheng Ip, Michael Hooper, Theodore Lim, at Sara Shneiderman.